

Itaque quam rationem obtinet agricultura ad sutorum, eandem rationem habere debet sutoris opus ad opus agricultorū. Sunt autem tum in figuram proportionis deducendi, cum permutaturi sunt. Quod si non fiet, alterum extremitum vitramque exuperantiam habebit. Verum tamen cum suas res habent, ita sunt aequales inter se. ac socij, quia haec aequalitas in eis effici potest. Agricultola A, alimentum c, sutor B, opus agricultoris exquatum cum alimento d.

A. Agricultola.

B. Sutor

C. Alimentum.

D. Opus sutoris cum ali-
mento exquatum.

Quod si hoc modo non liceret vicissim perpetui, seu accipere, nulla societas esset, nulla communitas. Indigentia autem societatem hominum continet: tanquam uno quodam, quod vinculis instar sit, ex eo perspici potest, quod vbi aut neuter eget re alterius, aut alter eorum non eget, permutatio inter eos costrahi non solet: quemadmodum cum eius quod quis habet, alter indiget, utputa vni, exportandi frumenti sit pote stas. Hoc igitur oportet exquatum esse. In permutationem futurā autē, si fore re aliqua nunc non egeamus, tunc eius nobis facultatem & copiam fore cum egebimus, veluti sponsor nummus intercedit. Oportet enim uniuicuique eam rem, qua egeat, accipere licere, vbi nummū attulerit. Sed idem nummo quoque interdum accidit: non enim semper aequalē vim habet. Verum tamen immutabilior ac stabilior permanere solet. Itaque debent esse res omnes aequalitatis. Sic enim rerū permutatione semper futura est. Quod si erit permutatione, erit & societas. Nummus igitur post ea quam veluti mensura, res apta quadam compositione & conuenientia concordeis inter se & consentienteis reddidit, eas exquat. Nam neque si non fuisset permutatione, societas constare potuisset: neque si ne aequalitate, permutatione locus unquam fuisset: neque sine apta quadam rerum compositione & conuenientia, aequalitati: Res igitur inter se tam dissimiles ac dispa- res, si verū quærimus, nulla cōmuni mēsura inter se cōvenire, nec cohērere possunt. sed quod ad utilitatem, indigentiamque attinet, satis cōmodè possunt. Quare unum quiddam extare necesse est, idq. hominū instituto, & ex cōditione. Quapropter nōmēs & appellatur. Nummus enim res inter se dispare, apta quadam compositione & cōuenientia concordeis efficit. Nihil est enim, quod non metiatur nummus. Sit domus A, minū decem B, lectus C. igitur dimidiū B fuerit, si dominus quinque minarum sit, aut tanti, quanti quinque minū sunt: et autem lectus, ipsius B decima pars intelligatur. Perspicuum igitur est, quod lecti domui sint aequales, nempe quinque. Sic autē rerum permutationem fieri solitam esse antē nummi usum, non est obscurum.

Nihil

A. οὗτος ἡμέρας περὶ σκυτοτόμου, τὸ ἔργον
τῆς σκυτοτόμου περὶ τὸ τὰς γέραρδούς εἰς θύμια
δὲ & δέ αὐτοῖς αὐτοῖς οὖται αὐτοῖς αἴλαξιντας
εἰς δέ μη, ἀμφοτέροις ἐξεῖται ταῖς ἀπεργίαις τὸ
ἔργον αἴλαξιν, ἀλλ' οὖται ἔργον τὰ εἰναῖς, κατά τις
τοῖς καὶ κατανοοῖ: διπλῶν αὐτῶν οὐστική σκυτοτόμη
ἐπ' αὐτῷ γίνεται γέραρδας, γέραρδος α., Θεοῦ γ., σκυτο-
τόμους β., τὸ ἔργον αὐτῶν τοιτοπομένον δ.

B. α.

β.

γέραρδος.

σκυτοτόμος.

γ.

εἰ.

θεφά.

σκυτοτόμου ἔργον τῆς

Θεοῦ οὐσιοπλένον.

εἰ δέ τοι μὴ λίνα αἴλαξιν θένται, καὶ αὖλη κοι-
νωνία. διπλῶν δὲ ή γέραρδα σκυτοτόμος εἰς πόνον,
διπλῶν οὖται μηδὲν αὐτοῖς αἴλαξιν θένται,
η ἀμφοτέροις, η ἀπεργίαις αἴλαξιν θένται, αἴλα-
ξηροῖς οὖται αὐτοῖς, δέσμοις πίσ, εἰσον οὐσιον,
διδόντες σίτους ἐξαγωγήν. δέ μη τοι ιστά-
δηνται, ιστάρ δέ τοι μελοδοτοις αἴλαξιν, εἰ καὶ
ιδέντες δέ τοι ἔργα, εἰς δέ τοι θέμα, τὸ ισόμορφο
ἔργον γεννήσαις διπλῶν δέ τοι φέρνεται, η
λαβεῖν· παίζεις μὲν οὖν καὶ τοι τὸ άντον. οὐ
γάρ αὖται διπλῶν διπλῶν δέ τοι πάντα τητημένη
μελλοντοί διοί δέ τοι πάντα τητημένη· οὐτών γε
ἔργα εἰς αἴλαξιν εἰς δέ τοι κοινωνία· τοι διπλῶν
ισόμορφων μέτρον σύμμετρα ποιεῖσθαι,
ιστάζεις οὐτέ τοι αὖλη οὐσιοπλένης, κοινω-
νία λίνου αἴλαξιν, ισότιτος μηδὲν οὐσιον
ισότιτος, μηδὲν οὐσιον σύμμετρα. τοι διπλῶν αἴ-
λαξιν, αἴλαξιν τοι τοστοῖς διαφέρεται,
σύμμετρα γέραρδας· τοι δέ τοι γέραρδας, εἰ-
στάχτεις ιστάχτεις. εἰ διπλῶν δέ τοι διπλῶν
ιστάχτεις· διοί ισόμορφα καλεῖσθαι· τοι τοι
γάρ πάντα ποιεῖσθαι σύμμετρα· μετρεῖσθαι γάρ
πάντα τητημένη· οὐσια, εἰς δέ α., μναῖ δέ-
κα β., κλινή γ. τοι διπλῶν β. ισόμορφα, εἰς πά-
ντες μναῖς αἴλαξιν οὐσια, εἰς ισότιτον δέ κλινήν η
κατοντα μέρης τοι γ., τοι β., διπλῶν τοινα πο-
σα κλίνην ισον οὐσια, εἰς πάντα. διπλῶν οὐσιον
η αἴλαξιν λίνη, πορεὺ τοι ισόμορφα ή, διπλῶν